

ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศนิวซีแลนด์
และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้

รัฐบาลแห่งประเทศนิวซีแลนด์ และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

มีความปรารถนาที่จะจัดทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายส่วนบุคคล

ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

1. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับได้แก่

(ก) ในประเทศนิวซีแลนด์

- ภาษีเงินได้

(ในความตกลงนี้จะเรียกว่า "ภาษีนิวซีแลนด์")

(ข) ในประเทศไทย

- ภาษีเงินได้ และ

- ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ในความตกลงนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

2. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกันในสาระสำคัญที่บังคับจัดเก็บ ภายหลังจากวันที่ได้ลงนามในความตกลงนี้เป็นการเพิ่มเติม หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแจ้งซึ่งกันและกันภายในระยะเวลาอันสมควรถึงการเปลี่ยนแปลงสำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของ แต่ละรัฐ
3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ภาษีภายใต้ความตกลงนี้จะไม่รวมถึงจำนวนใด ๆ ที่เป็นเบี้ยปรับหรือดอกเบี้ยที่บังคับเก็บภายใต้กฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐใด รัฐหนึ่ง

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
 - (ก) (1) คำว่า "ประเทศนิวซีแลนด์" หมายถึงอาณาเขตของประเทศนิวซีแลนด์ แต่ไม่รวมถึงโทโคต้าวหรือเกาะคุกและนั้ว คำนี้รวมถึงพื้นที่ใดๆ ที่อยู่โพ้นทะเล อาณาเขตที่ตามกฎหมายของประเทศนิวซีแลนด์และตามกฎหมายระหว่างประเทศ กำหนดหรือต่อไปอาจกำหนดให้เป็นพื้นที่ซึ่งประเทศนิวซีแลนด์อาจใช้สิทธิเกี่ยวกับทรัพยากร ธรรมชาติของตนในพื้นที่นั้นๆ ได้
 - (2) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ใดๆ ซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดหรือต่อไปอาจกำหนดให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิเกี่ยวกับก้นทะเลและดินใต้ผิวดินก้นทะเลและทรัพยากร ธรรมชาติของตนภายในพื้นที่นั้นๆ ได้
- (ข) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลใดๆ หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
- (ค) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง
 - (1) ในกรณีของประเทศนิวซีแลนด์ อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย
 - (2) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย
- (ง) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง ประเทศ นิวซีแลนด์หรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

- (จ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึงวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ
- (ฉ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือ หรือทางอากาศ ซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีการเดินทางเรือหรือการเดินทางอากาศระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เท่านั้น
- (ช) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
- (ซ) เพื่อความมุ่งประสงค์ในบทบัญญัติข้อ 10 ข้อ 11 และข้อ 12 คำว่า "ชำระแล้ว" ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนใดๆ ให้รวมถึง การแบ่งสรร (ไม่ว่าในรูปเงินสดหรือทรัพย์สินอื่น) การให้เครดิตหรือการติดต่อทางธุรกิจในนามของบุคคล หรือคำสั่งของบุคคลนั้น คำว่า "ชำระ" "พึงชำระ" และ "การชำระ" ให้มีความหมาย ในทางเดียวกัน
- (ฌ) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง บริษัท และคณะ บุคคลใดๆ

2. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งบทบัญญัติข้อ 10 11 และ 12 ผู้ดูแลทรัพย์สินที่มีหน้าที่ ต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผล ดอกเบี้ย หรือ ค่าสิทธิ ให้ถือว่า เป็นผู้พึงได้รับประโยชน์จากเงินปันผล ดอกเบี้ย หรือ ค่าสิทธินั้น

3. ในการใช้บังคับความตกลงนี้โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้ในความตกลงนี้ ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐนั้นเกี่ยวกับ ภาษีซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ความหมายใดๆ ภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้อยู่ของรัฐนั้นจะมีผลบังคับเหนือคำจำกัดความภายใต้กฎหมาย อื่นของรัฐนั้น

ข้อ 4 ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดๆ ผู้ซึ่ง
 - (ก) ภายใต้กฎหมายของประเทศนั้นมีหน้าที่เสียภาษีโดยเหตุผลแห่งภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานที่ก่อตั้ง สถานจัดการหรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือ
 - (ข) ในกรณีของประเทศนิวซีแลนด์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวซีแลนด์เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาษีนิวซีแลนด์ หรือ
 - (ค) ในกรณีของประเทศไทย เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเพื่อความมุ่งประสงค์ของภาษีไทย

2. บุคคลหนึ่งจะไม่ได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ ถ้าบุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องเสียดำเนินการในรัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้น

3. ในกรณีที่เกิดเหตุผลแห่งบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้ บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ สถานภาพของบุคคลธรรมดาจะถูกกำหนดดังนี้

- (ก) บุคคลธรรมดาจะถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเฉพาะรัฐที่เป็นที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ จะถือว่าบุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งกว่า
- (ข) ถ้าบุคคลธรรมดาไม่สามารถถือให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุวรรค (ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
- (ค) ถ้าบุคคลธรรมดามีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นถือสัญชาติหรือเป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลธรรมดาถือสัญชาติหรือเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ หรือไม่มีสัญชาติหรือไม่เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ แก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

4. ในกรณีก็ตามเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 และ วรรค 2 บุคคลนอกเหนือจาก บุคคลธรรมดาที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาแก้ไขปัญหาคำถามและกำหนดวิธีปฏิบัติตามความตกลงนี้ให้กับบุคคลดังกล่าวโดยการทำความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะรวมถึง

- (ก) สถานจัดการ
- (ข) สาขา
- (ค) สำนักงาน

- (ง) โรงงาน
- (จ) โรงช่าง
- (ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ
- (ช) ที่ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ หรือไร่นา และ
- (ซ) คลังสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

3. ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือโครงการติดตั้ง หรือกิจกรรมตรวจควบคุมเกี่ยวกับที่ตั้งอาคารหรือโครงการก่อสร้าง ประกอบหรือติดตั้ง จะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรถ้าดำเนินการติดต่อกันเป็นระยะเวลาเกินกว่า 6 เดือน

4. วิสาหกิจหนึ่งจะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวร ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและดำเนินธุรกิจผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นดำเนินกิจกรรมที่ประกอบด้วยหรือเกี่ยวเนื่องกับ การสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในรัฐนั้นเป็น ระยะเวลาเกินกว่า 6 เดือน

5. วิสาหกิจจะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และดำเนินธุรกิจผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นให้บริการรวมทั้งบริการให้คำปรึกษาโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งผ่านทางลูกจ้างหรือบุคลากรอื่นซึ่งกิจกรรมเช่นนั้น ดำเนินการติดต่อกันสำหรับโครงการเดียวกันหรือ โครงการที่เกี่ยวข้องกันในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะเวลา รวมกันเกินกว่า 6 เดือนในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดระยะเวลาของกิจกรรมภายใต้บทบัญญัติวรรค 3 วรรค 4 และ วรรค 5 ระยะเวลาใด ๆ ที่กิจกรรมได้ดำเนินอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง โดยวิสาหกิจหนึ่งร่วมกับอีกวิสาหกิจหนึ่งให้นับรวมระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมแรก ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมที่ดำเนินในรัฐนั้น โดยวิสาหกิจที่กล่าวถึงวิสาหกิจหลัง โดยมีเงื่อนไขว่าระยะเวลาใด ๆ ที่สองวิสาหกิจหรือมากกว่านั้น ได้ดำเนินกิจกรรมพร้อมกันให้นับได้เพียงครั้งเดียว วิสาหกิจหนึ่งจะถือว่าเป็นร่วมกับอีกวิสาหกิจหนึ่งถ้าวิสาหกิจใดถูกควบคุม โดยทางตรงหรือทางอ้อมโดยอีกวิสาหกิจหนึ่งหรือทั้งสองวิสาหกิจถูกควบคุม โดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สาม

7. วิสาหกิจจะไม่ถือว่าเป็น "สถานประกอบการถาวร" เพียงเหตุผลดังต่อไปนี้

- ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา หรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น หรือ

- ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง หรือ
- ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ หรือ
- ง) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของ หรือสินค้าหรือรวบรวมข้อเสนอเพื่อวิสาหกิจ หรือ
- จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกิจการให้กับวิสาหกิจหรือเพื่อกิจกรรมอื่นใดซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ ให้แก่วิสาหกิจนั้นๆ เช่น การโฆษณาหรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์

8. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 เมื่อบุคคลซึ่งกระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง นอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 9 ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐแรกที่กล่าวถึง ถ้าบุคคลนั้น

- ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นแต่ว่ากิจกรรมของบุคคลนั้นจะถูกจำกัดเพียงการซื้อสิ่งของหรือสินค้าให้กับวิสาหกิจ หรือ
- ข) ได้เก็บรักษาในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าที่เป็นของวิสาหกิจซึ่งบุคคลนั้นดำเนินการส่งซื้อจากวิสาหกิจนั้นในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นปกติ หรือ
- ค) จัดหาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งคำสั่งซื้อทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด เพื่อวิสาหกิจนั้นหรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจนั้น หรือ
- ง) กระทำการผลิตหรือแปรสภาพในรัฐนั้น ซึ่งสิ่งของหรือสินค้าที่เป็นของวิสาหกิจนั้นเพื่อวิสาหกิจนั้น

9. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามิสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพียงเพราะว่าวิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจไปในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านบุคคลผู้เป็นนายหน้าตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำการอันเป็นปกติในธุรกิจของตน อย่างไรก็ตามกรณีกิจกรรมของตัวแทนดังกล่าวได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้นหรือในนามวิสาหกิจนั้นกับวิสาหกิจอื่นซึ่งถูกควบคุมโดยวิสาหกิจนั้นหรือมีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านี้จะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ตามความหมายของวรรคนี้

10. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบ ธุรกิจ ในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากกรณีการเกษตรหรือการป่าไม้ หรือการตกปลา) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมิได้อยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้หมายรวมถึง

(1) การให้เช่าที่ดินและผลประโยชน์อื่นใดในหรือเหนือที่ดิน ไม่ว่าจะมีการปรับปรุง ที่ดินนั้นหรือไม่

(2) สิทธิในการสำรวจและแสวงประโยชน์จากเหมืองแร่ บ่อน้ำมัน หรือบ่อก๊าซ ไม้ยืนต้น ปลา หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ

(3) สิทธิที่ได้รับชำระเป็นจำนวนแปรผันหรือคงที่หรือไม่ก็ตาม

(3.1) เป็นค่าตอบแทนเพื่อหรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสวงประโยชน์หรือ

(3.2) เพื่อสิทธิในการแสวงหรือสิทธิใช้ประโยชน์ในเหมืองแร่ บ่อน้ำมัน หรือบ่อก๊าซ ไม้ยืนต้น ปลา หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ

(4) ปศุสัตว์

3. บทบัญญัติของวรรค 1 จะใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้ยืมหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในลักษณะอื่นด้วย

4. ผลประโยชน์หรือสิทธิใดๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 2 ให้ถือว่าเกิดขึ้น ณ สถานที่ซึ่งพื้นดิน เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆตั้งอยู่ หรือ ณ สถานที่ซึ่งการสำรวจ และแสวงประโยชน์นั้นได้กระทำขึ้นแล้วแต่กรณี

5. บทบัญญัติของวรรค 1 วรรค 3 และวรรค 4 จะนำมาใช้บังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจหนึ่งและกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ ที่นำมาใช้ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ 7

กำไรจากธุรกิจ

1. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้น ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากเงินได้หรือกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของ

(ก) สถานประกอบการถาวรนั้น หรือ

(ข) การขายของหรือสินค้าในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของหรือสินค้าที่ขายผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น หรือกิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ ที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับกิจกรรมทางธุรกิจที่ดำเนินการผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น ถ้าการขายหรือกิจกรรมทางธุรกิจนั้นได้เกิดขึ้น หรือได้ดำเนินการโดยวิธีที่เห็นได้ว่าเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค 3 ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่าเป็นเงินได้หรือกำไรของสถานประกอบการถาวรในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น หรือกับวิสาหกิจอื่นซึ่งตนติดต่อ

3. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรจะยอมให้หักค่าใช้จ่ายของวิสาหกิจที่เป็นค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวรนั้น (รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไปที่เกิดขึ้น) ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น อย่างไรก็ดี จะไม่สามารถนำค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถนำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ภายใต้กฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่มาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้

4. มิให้เงินได้หรือกำไรใดๆถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการถาวรนั้นซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

5. ถ้าเจ้าหน้าที่ภาษีอากรหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีข้อมูลในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรไม่เพียงพอ บทบัญญัติใด ๆ ในข้อนี้ก็จะไม่มีผลกระทบต่อการใช้กฎหมายใดๆ ของรัฐนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดภาระในการเสียภาษีอากรของบุคคล โดยที่กฎหมายดังกล่าวจะสามารถใช้ควบคู่ไปกับหลักการของบทบัญญัติในข้อนี้ตราบเท่าที่ข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ภาษีอากรหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ มีอยู่

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อนๆของข้อนี้ เงินได้หรือกำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆ ไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

7. ในกรณีที่

(ก) ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เป็นผู้รับผลประโยชน์ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อมผ่านทรัสต์หนึ่งหรือมากกว่านั้นใน ส่วนแบ่งของกำไรธุรกิจของวิสาหกิจที่ ประกอบการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยคณะกรรมการของทรัสต์ นอกเหนือจากทรัสต์ที่ถือว่าเป็นบริษัทเพื่อความมุ่งประสงค์ทางภาษี และ

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับวิสาหกิจนั้นตามหลักการของข้อ 5 คณะกรรมการดังกล่าวมีสถานประกอบการถาวรในอีกรัฐหนึ่งนั้น วิสาหกิจที่ประกอบการโดยคณะกรรมการดังกล่าวให้ถือว่าเป็นธุรกิจที่ประกอบการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ดังกล่าวผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และส่วนแบ่งกำไรธุรกิจนั้นให้ถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น

8. ในกรณีเงินได้หรือกำไรที่ได้รวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือน โดยบทบัญญัติของข้อนี้

9. ความข้อนี้จะไม่กระทบต่อบทบัญญัติของกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดที่มีผลบังคับใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรของเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นจากกิจการ ประกันภัย ในรูปต่างๆ

ข้อ 8

การเดินเรือและเดินอากาศ

1. เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการทางอากาศยาน ที่ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ สัญญารัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะ ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

2. เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศที่ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น และอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งด้วย แต่สำหรับบทบัญญัตินี้ ภาษีที่เรียกเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ให้ลดลงเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียใน ส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้หรือกำไรเช่นว่านั้น

3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 เงินได้หรือกำไรดังกล่าวอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการทางอากาศยานซึ่งถูกจำกัดแต่เพียงสถานที่ต่างๆ ภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

4. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 อยู่เงินได้หรือกำไรดังกล่าวอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยไม่มีการลดหย่อน ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการเดินเรือซึ่งถูกจำกัดแต่เพียงสถานที่ต่างๆ ภายในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

5. บทบัญญัติของวรรค 1 วรรค 2 วรรค 3 และวรรค 4 จะใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ส่วนแบ่งของกำไรจากการดำเนินการทางเรือหรือทางอากาศยานที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่ม การร่วมในธุรกิจหรือองค์การที่ดำเนินการขนส่ง หรือการเข้าร่วมในตัวแทนเพื่อดำเนินการระหว่างประเทศ

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติข้อนี้กำไรที่ได้รับจากการขนผู้โดยสาร วัสดุภัณฑ์ สิ่งของหรือสินค้าทั้งทางเรือและทางอากาศยานในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเพื่อไปยังสถานที่หนึ่งในรัฐนั้น ให้ถือว่าเป็นกำไรจากการดำเนินการทางเรือหรือทางอากาศยานซึ่งถูกจำกัดแต่เพียงสถานที่ต่าง ๆ ในรัฐนั้น

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

1. ในกรณีนี้

(ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการการควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ เงินได้หรือกำไรใดๆซึ่งควรจะมิแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้ มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้น และ เก็บภาษีได้ตามนั้น

2. บทบัญญัติข้อนี้จะไม่กระทบต่อการใช้บังคับกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในส่วนที่ เกี่ยวกับการกำหนดภาระภาษีของบุคคลหนึ่ง รวมถึงการกำหนดภาระในกรณีนี้เจ้าหน้าที่ภาษีอากร หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐนั้นมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะกำหนดเงินได้ที่พึงถือเป็นของวิสาหกิจหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าจะใช้กฎหมายดังกล่าวนั้นตราบเท่าที่จะพึงใช้บังคับได้ในทางปฏิบัติ โดยเป็นไปตามหลักการของบทบัญญัติข้อนี้

3. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งถูกเรียกเก็บภาษีในรัฐนั้นรวมอยู่ในกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามหลักการของวรรค 1 และ 2 และถูกเรียกเก็บภาษีตามนั้น และเงินได้หรือกำไรที่รวมเข้าไว้เป็นเงินได้หรือกำไรที่ควรจะเป็นของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าเงื่อนไขที่ใช้บังคับระหว่างวิสาหกิจเป็นเงื่อนไขที่ควรจะใช้บังคับระหว่างวิสาหกิจอิสระที่มีความสัมพันธ์อย่างอิสระเต็มที่ซึ่งกันและกัน ดังนั้น รัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกจะต้องทำการปรับปรุงจำนวนภาษีที่เรียกเก็บจากเงินได้หรือกำไรเหล่านั้น ตามความเหมาะสมในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ในการพิจารณาการปรับปรุงดังกล่าว ควรมีการอ้างถึงบทบัญญัติอื่นๆ ของความตกลงนี้ตามลักษณะที่แท้จริงของเงินได้ และตามวัตถุประสงค์นี้เจ้าหน้าที่ภาษีอากรและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะสามารถปรึกษาซึ่งกันและกันได้ เมื่อมีความจำเป็น

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ด้านภาษีอากรซึ่งเป็นเงินปันผลที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เพื่อความมุ่งประสงค์ทางภาษีและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น
3. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้น หรือเงินได้อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเงินได้จากหุ้น ตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้แบ่งสรรเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เพื่อความมุ่งประสงค์ทางภาษี
4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าผู้ได้รับผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น ในกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติข้อ 7 หรือ ข้อ 14 บังคับ แล้วแต่กรณี
5. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่ายเว้นแต่ทราบเท่าที่เงินปันผลนั้นได้จ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งหรือทราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษี กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้น จะประกอบด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม บทบัญญัติในวรรคนี้จะไม่ใช้บังคับในส่วนของเงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทใดที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวซีแลนด์เพื่อวัตถุประสงค์ของภาษีนิวซีแลนด์ และเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเพื่อวัตถุประสงค์ของภาษีไทย

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

1. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ซึ่งเป็นดอกเบี้ยที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ดอกเบี้ยเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งหมด ถ้าเป็นดอกเบี้ยที่สถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัท

ประกันภัย) เป็นผู้รับผลประโยชน์ และ

- (ข) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของดอกเบี้ยเป็นผู้มี ถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และได้ชำระเกี่ยวกับหนี้สินที่เกิดขึ้นจากผลของสินเชื่อทางการค้าของผู้มี ถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง เพื่ออุปกรณ์สินค้าหรือบริการใดๆ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีการขายระหว่างบุคคลนั้น มิได้ปฏิบัติต่อกันตามทางการค้าปกติ หรือ
- (ค) ร้อยละ 15 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ

3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 ดอกเบี้ยที่ได้รับจากการลงทุนของทุนสำรองทางการโดย รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ธนาคารซึ่งกระทำหน้าที่เป็นธนาคารกลางในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

4 คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะดอกเบี้ยจากหลักทรัพย์รัฐบาลและเงินได้จากพันธบัตร หรือหุ้นกู้ รวมทั้ง พรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับพันธบัตรหรือหุ้นกู้ดังกล่าว รวมทั้งเงินได้อื่นทั้งหมดที่มีลักษณะ ทำนองเดียวกันกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น แต่จะไม่หมาย รวมถึงเงินได้จากที่ถือเป็นเงินปันผลภายใต้ บทบัญญัติข้อ 10

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งเป็นค่าสิทธิที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นผู้รับผลประโยชน์ อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ค่าสิทธิเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บดังกล่าวจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนค่าสิทธิทั้งหมดที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (ก)(1),(ข),(จ),(ฉ) และ (ซ) ของวรรค 3
 - (ข) ร้อยละ 15 ของจำนวนค่าสิทธิทั้งหมดที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (ก)(2),(ค) และ (ง) ของ วรรค 3 ใน ส่วนที่เกี่ยวกับอนุวรรค (ฉ) ของวรรค 3 อัตราภาษีจะไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (ก) หรือ (ข) ข้างต้น ในส่วนที่ใช้บังคับกับทรัพย์สินหรือสิทธิที่เกี่ยวกับการระงับนั้น
3. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายทุกประเภท ไม่ว่าจะในช่วงระยะเวลาหรือไม่และให้ตีความหรือ คำนวณไปถึงการจ่ายหรือการให้เครดิตใดๆ เพื่อ

- (ก) การใช้หรือสิทธิในการใช้
- (1) ลิขสิทธิ์ใดๆ หรือ
 - (2) สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบ หรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับ หรือทรัพย์สินหรือสิทธิอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือ
- (ข) การใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ หรือพาณิชยกรรม
- (ค) การจัดหาให้ซึ่งความรู้หรือข้อเสนอแนะทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ อุตสาหกรรมหรือพาณิชยกรรม
- (ง) การจัดหาความช่วยเหลือใดๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบและสนับสนุน และทำให้สามารถใช้ประโยชน์ หรือได้รับประโยชน์จากทรัพย์สินหรือสิทธิที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) อุปกรณ์ใด ๆ ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ข) หรือความรู้หรือข้อเสนอแนะใดๆ ที่กล่าวถึงใน อนุวรรค (ค) หรือ
- (จ) การใช้หรือสิทธิในการใช้
- (1) ภาพยนตร์ใด ๆ หรือ
 - (2) ภาพหรือวิดีโอเทปใด ๆ หรืออุปกรณ์การบันทึกอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์ หรือ
- (ฉ) การรับหรือสิทธิในการรับภาพยนตร์หรือเสียง หรือทั้งสองอย่างที่ส่งให้กับสาธารณะ โดย
- (1) จานดาวเทียม หรือ
 - (2) เคเบิล เส้นใยแก้วนำแสงหรือเทคโนโลยีที่คล้ายคลึงกัน หรือ
- (ญ) การใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระจายเสียงทางโทรทัศน์หรือวิทยุ หรือสิทธิในการใช้ เกี่ยวกับการกระจายเสียงทางโทรทัศน์หรือวิทยุ ภาพยนตร์ หรือเสียง หรือทั้งสอง อย่างที่ส่งโดย
- (1) จานดาวเทียม หรือ
 - (2) เคเบิล เส้นใยแก้วนำแสงหรือเทคโนโลยีที่คล้ายคลึงกัน หรือ
- (ฎ) การระงับทั้งหมดหรือบางส่วนในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้หรือจัดหาทรัพย์สินหรือสิทธิ ใดๆ ที่ระบุไว้ในวรรคนี้

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 จะไม่ใช่บังคับต่อบุคคลผู้ได้รับผลประโยชน์จากคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือประกอบการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับคำสิทธิที่จำนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับ

(ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ หรือ

(ข) กิจกรรมทางธุรกิจที่กล่าวถึงไว้ใน (ข) ของวรรค 1 ของบทบัญญัติข้อ 7 ในกรณีเช่นนั้น จะใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือ 15 บังคับแล้วแต่กรณี

5. คำสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือบุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ทางด้านภาษีของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายคำสิทธิไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อันก่อให้เกิดพันธกรณีที่ต้องจ่ายคำสิทธิที่เกิดขึ้น และในการกำหนดเงินได้ กำไรหรือผลได้ที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น คำสิทธิดังกล่าวสามารถหักออกได้ ดังนั้น คำสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการ ประจำนั้นตั้งอยู่

6. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและผู้รับผลประโยชน์จากคำสิทธิหรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนคำสิทธิเมื่อคำนึงถึงมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่ควรจะตกลงกันได้ระหว่างผู้จ่ายและบุคคลผู้รับผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของจำนวนคำสิทธิให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ โดยให้คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ ของความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 13

การจำหน่ายทรัพย์สิน

1. เงินได้ กำไร หรือผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่าย อสังหาริมทรัพย์ (ตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของบทบัญญัติข้อ 6) ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. เงินได้ กำไร หรือ ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนอกจากอสังหาริมทรัพย์ อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระรวมทั้งเงินได้ กำไร หรือ ผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. เงินได้ กำไร หรือผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศหรือทรัพย์สิน (นอกจากอสังหาริมทรัพย์) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยาน

ยานดังกล่าว จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่วิสาหกิจที่ทำการจำหน่ายเรือ อากาศยาน หรือทรัพย์สินอื่นเช่นว่านั้น เป็นผู้มิ ถิ่นที่อยู่

4. ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้มีผลกระทบกระเทือนต่อการบังคับใช้กฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของผลได้ในรูปของทุนซึ่งได้รับจากการ จำหน่ายทรัพย์สินใด ๆ นอกเหนือจากทรัพย์สินซึ่งอยู่ในบังคับของวรรคก่อนๆของข้อนี้
5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติข้อนี้ สถานที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์จะถูกกำหนดโดยวรรค 4 ของบทบัญญัติ ข้อ 6

ข้อ 14

ภาษีของสาขา

1. ความตกลงนี้จะไม่แปลความเป็นการห้ามประเทศไทยเก็บภาษีจากการจำหน่ายกำไรออกจากประเทศไทย ในส่วนที่ไม่ได้รับการยกเว้นจากภาษีในประเทศไทยตามบทบัญญัติของความตกลงนี้
2. อย่างไรก็ตามอัตราภาษีจากการจำหน่ายกำไรจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนที่จำหน่าย

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินได้ที่บุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระอื่นๆให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การให้บริการหรือกิจกรรมนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและ
 - (ก) บุคคลธรรมดานั้นอยู่ในอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ เวลารวมกันแล้ว ไม่เกิน 183 วัน ในระยะเวลา 12 เดือนใดๆ ที่เริ่มต้นหรือจบลงในปีที่ได้รับเงินได้นั้น หรือ
 - (ข) บุคคลธรรมดานั้นมีฐานประกอบการประจำในอีกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ ประกอบกิจกรรมของบุคคลธรรมดาดังกล่าวในกรณีที่เข้าบทบัญญัติของอนุวรรค (ก) หรือ (ข) นั้น เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งแต่เพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของกิจกรรมที่ได้กระทำในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาเช่นว่านั้น หรือจากฐานประกอบการประจำนั้น
2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงบริการที่ได้กระทำในกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษาหรือการสอน รวมทั้งการกระทำกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ 16

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติข้อ 17 19 และ 20 เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทน อย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งบุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้น ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 ค่าตอบแทนซึ่งบุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
 - (ก) ผู้รับนั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาด้วยกันไม่เกิน 183 วัน ภายในระยะเวลา 12 เดือนใดๆ ที่เริ่มต้นหรือสิ้นสุดลงในปี ที่ได้รับเงินได้นั้น
 - (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ
 - (ค) ค่าตอบแทนนั้นมีได้นำมาหักออกในการกำหนดค่าอะไรที่พึงเสียภาษีของสถานประกอบ การถาวรหรือฐานประกอบประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
3. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของบทบัญญัติข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำบนเรือ หรืออากาศยาน ที่ใช้ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐนั้น

ข้อ 17

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการ และการชำระที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในฐานะคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 18

นักแสดงและนักกีฬา

1. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติข้อ 15 และ 16 เงินได้ที่นักแสดง (เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ นักแสดง วิทยุหรือโทรทัศน์ นักดนตรี นักกรีฑา และนักกีฬาประเภทอื่น) ได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมนั้น ได้กระทำขึ้น

2. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติข้อ 7, 15 และ 16 หากเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดง มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดง แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมนั้นๆ ของนักแสดงได้ กระทำขึ้น

3. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากกิจกรรมที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา หรือจัดโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าการเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือวิสาหกิจนั้นแล้วแต่กรณีได้รับเงินอุดหนุนส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นหรือ องค์กรตามกฎหมายของอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 19

เงินบำนาญ

1. เงินบำนาญ (รวมถึงเงินบำนาญของรัฐบาล) และเงินปีที่จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น

2. คำว่า "เงินปี" หมายถึงจำนวนเงินตามที่ระบุไว้ให้จ่ายเป็นระยะๆ ตามเวลาที่กำหนดระหว่างมีชีวิตอยู่หรือระหว่างช่วงระยะเวลาที่กำหนดหรือระยะเวลาที่กำหนดไว้เป็นการแน่นอนภายใต้ข้อตกลงที่จะต้องจ่ายกลับคืนสำหรับเป็นค่าตอบแทนอย่างเพียงพอและเต็มที่ในรูปของเงินหรือมูลค่าของเงิน

ข้อ 20

งานรัฐบาล

1 (ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญ ที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่บุคคลธรรมดาใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เท่านั้น ถ้าหากบริการนั้นได้เกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่งนั้น และบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผู้ซึ่ง

(1) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(2) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นเพียงเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น

2. บทบัญญัติของข้อ 16 และ 17 ให้ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานธุรกิจโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

ข้อ 21

นักศึกษา

ในกรณีนักศึกษาหรือผู้รับการฝึกอบรมเป็นผู้ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ที่เข้ามาอยู่เป็นการชั่วคราวในอีกรัฐหนึ่งนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์

- (ก) ศึกษา ณ มหาวิทยาลัย หรือ สถานการศึกษาที่ได้การยอมรับ หรือ
- (ข) ศึกษาหรือกระทำการวิจัย โดยได้รับทุน เงินอุดหนุนหรือรางวัลจากรัฐบาล องค์การทางศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดี หรือการศึกษา ได้รับเงินได้จากแหล่งเงินได้นอกรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพหรือเพื่อการศึกษา เงินได้นั้นจะได้รับยกเว้นภาษี จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 22

เงินได้อื่นๆ

รายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติข้อก่อน ๆ ของความตกลงนี้ไม่ จะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเว้นแต่ถ้าเงินได้นั้นได้รับจากแหล่งภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งด้วย

ข้อ 23

การจัดภาษีซ้อน

1. ภายใต้อัตราบังคับแห่งกฎหมายนิวยอร์กที่มีผลบังคับใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการยอมให้เครดิตต่อภาษีเงินได้นิวยอร์ก แลนด์ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงิน ได้ที่ได้ชำระไว้นอกประเทศนิวยอร์ก(ซึ่งไม่มีผลกระทบหลักการทั่วไปของบทบัญญัติ ข้อนี้) ภาษีไทยที่ได้ชำระไว้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยการหักไว้ในประเทศไทยและสอดคล้องกับความตกลงนี้ ในส่วน ของ เงิน ได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวยอร์ก ได้รับจากแหล่งในประเทศไทย จะสามารถนำมาเป็นเครดิตต่อภาษีนิวยอร์กที่ ฟังชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงิน ได้นั้น
2. ในกรณีที่บริษัทผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและไม่มิถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวยอร์กเพื่อความมุ่งประสงค์ทางภาษี ของประเทศนิวยอร์ก จ่ายเงินปันผลให้กับบริษัทผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวยอร์กซึ่งควบคุมโดยทางตรงหรือทางอ้อม จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของผลประโยชน์ที่มีสิทธิออกเสียงของบริษัทที่กล่าวถึงบริษัทแรก การเครดิตภาษีตามที่ได้ กล่าวถึงในบทบัญญัติวรรค 1 จะรวมถึงภาษีไทย ที่บริษัทแรกที่กล่าวถึงได้ชำระไว้แล้วในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรของ บริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้น

3. กรณีที่มีคำร้องขอของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของ ประเทศนิวซีแลนด์ ผู้ว่าการทั่วไปของประเทศนิวซีแลนด์ โดยมีคำสั่งของสภาที่ได้กำหนดให้การลงทุนที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งในประเทศไทยเป็นโครงการพัฒนาเศรษฐกิจที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ภาษีไทยที่ได้กล่าวถึงในบทบัญญัติวรรค 1 และ 2 ของความตกลงนี้ จะสามารถนำมารวมถือเป็น จำนวนภาษีตามกฎหมายไทยและตามความตกลงนี้ จะให้ถือเป็นภาษีที่พึงชำระแล้วในส่วนของ ภาษีเงินได้แต่เฉพาะในส่วนของภาษีที่ได้รับมาตรการจูงใจภายใต้กฎหมายไทยซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เท่านั้น
4. บทบัญญัติวรรค 3 จะใช้บังคับเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับในระยะเวลา 10 ปีแรกที่ความตกลงมีผลใช้ บังคับตามผลของอนุวรรค (ก) (2) ของข้อ 28 และในปีเงินได้ ต่อๆ ไปตามที่ผู้แทนซึ่งมีอำนาจของรัฐบาลของประเทศนิวซี แลนด์และรัฐบาลของประเทศไทยได้ทำการตกลงกันไว้ โดยการแลกเปลี่ยนหนังสือเพื่อความมุ่งประสงค์ ดังกล่าวนี้
5. จำนวนภาษีนิวซีแลนด์ที่พึงชำระภายใต้กฎหมายนิวซีแลนด์และตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ ในประเทศไทยในส่วนของกำไร เงินได้หรือผลได้ที่เกิดขึ้นในประเทศนิวซีแลนด์ จะสามารถนำมาเป็นเครดิตต่อภาษีไทย ในส่วนของกำไร เงินได้ หรือผลได้นั้นแต่จำนวนที่นำมาเครดิตจะต้องไม่เกินภาษีไทย (ที่คำนวณไว้ก่อนการให้เครดิตเช่น ว่างั้น) ในส่วนที่สอดคล้องกับกำไร เงินได้ หรือผลได้ที่เกิดขึ้นในนิวซีแลนด์เท่านั้น
6. ในกรณีที่บริษัทผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวซีแลนด์และไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยตามความมุ่งประสงค์ทางภาษี ของไทย จ่ายเงินปันผลให้กับบริษัทผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยซึ่งควบคุมโดยทางตรงหรือทางอ้อมจำนวน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนผู้มีสิทธิ ออกเสียงของบริษัทที่กล่าวถึงบริษัทแรก การเครดิตภาษีตามที่ได้กล่าวถึงในวรรค 5 จะรวมถึง ภาษีนิวซีแลนด์ที่พึงชำระ โดยบริษัทแรกที่กล่าวถึงในส่วนที่เกี่ยวกับ กำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้น
7. ถ้าเมื่อใดก็ตามหลังจากวันที่มีการลงนามในความตกลงนี้มีการแก้ไขกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษีนิวซีแลนด์หรือ ภาษีไทย และมีผลกระทบต่อการจัดภาษีซ้อนที่ได้กำหนดไว้ในข้อนี้ รัฐบาลของประเทศนิวซีแลนด์และรัฐบาลของ ประเทศไทยจะดำเนินการเจรจาแก้ไขบทบัญญัติข้อนี้โดยไม่ชักช้า

ข้อ 24

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆหรือให้ ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถาน การณ์เดียวกัน
2. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐ หนึ่ง จะต้องไม่เรียกเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากสถาน ประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐที่สามมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งมีทุนที่เป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมบางส่วนหรือทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็ทางตรงหรือทางอ้อม โดยผู้มีถิ่นที่อยู่คนเดียวหรือหลายคนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจที่คล้ายกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมีทุนที่เป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมบางส่วนหรือทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็ทางตรงหรือทางอ้อม โดยผู้มีถิ่นที่อยู่คนเดียวหรือหลายคนของรัฐที่สามถูกหรืออาจถูกบังคับ
4. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะต้องยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทาภาระและการหักลดใดๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมือง หรือความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งรัฐนั้น ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
5. ความข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับบทบัญญัติใด ๆ ในกฎหมายภาษีของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่ง
 - (ก) ได้กำหนดขึ้นโดยชอบด้วยเหตุผลเพื่อป้องกันหรือกำจัดการหลีกเลี่ยงหรือการ โกงทาง ภาษี หรือ
 - (ข) มีผลใช้บังคับในวันที่มีการลงนามในความตกลงนี้ หรือที่คล้ายกันเป็นส่วนใหญ่กับความมุ่งประสงค์โดยทั่วไปหรือเจตนารมณ์ของบทบัญญัติเช่นว่านั้น ซึ่งได้ถูกบัญญัติขึ้นภายหลังจากที่มีการลงนามในความตกลงนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า บทบัญญัติเช่นว่านั้น (นอกเหนือจากที่เป็นความตกลงระหว่างประเทศ) ไม่ยินยอมให้มีการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐที่ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเปรียบเทียบกับผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐที่สาม
6. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะภาษีอากรที่อยู่ภายใต้ความตกลงนี้
7. ถ้ารัฐผู้ทำสัญญารัฐใดพิจารณาแล้วพบว่ามาตรการทางภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ละเมิดหลักการที่ได้กำหนดไว้ในความตกลงนี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองรัฐจะปรึกษาซึ่งกันและกันเพื่อพยายามที่จะแก้ไขปัญหา

ข้อ 25

วิธีการเพื่อดำเนินการตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง พิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีถิ่นที่อยู่โดยไม่ต้องคำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่กฎหมายภายในของแต่ละรัฐได้บัญญัติไว้ การยื่นเรื่องราวดังกล่าวจะต้องยื่นภายในเวลา 3 ปี นับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรกเกี่ยวกับการกระทำนั้น ซึ่งมีผลทางภาษีอากรไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของความตกลงนี้
2. ถ้าคำกล่าวอ้างของผู้เสียภาษีนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลพอสมควรและพบว่าไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขอันเหมาะสมได้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องพยายามแก้ไขกรณีดังกล่าวโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มี

อำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อเว้นการเก็บภาษีซ้อนอันไม่เป็นไปตามความตกลงนี้ เมื่อสามารถตกลงได้ แล้วให้ใช้บังคับได้ โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา ได้กำหนดไว้

3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะต้องพยายามแก้ไขข้อยุ่งยาก หรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับ การตีความ หรือการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยความตกลงร่วมกัน
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองอาจติดต่อกัน โดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุผลตามบทบัญญัติแห่งความตกลงฉบับนี้

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามความตกลงนี้หรือตามกฎหมายภายในของรัฐคู่สัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งความตกลงนี้มีผลใช้บังคับเท่าที่การเก็บภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดๆ ที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับ ข้อสนเทศที่ได้รับ ภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรทางบริหาร) ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บภาษีอากร การบังคับหรือการฟ้องร้องหรือการชี้ขาดอุทธรณ์ในเรื่องภาษีอากร ซึ่งอยู่ในบังคับแห่งความตกลงนี้และจะให้ใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวเท่านั้นซึ่งจะสามารถเปิดเผยข้อมูลในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล หรือในคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาล
2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทบัญญัติของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้
 - (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ข) ให้ข้อสนเทศอันมิอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหาร โดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือความลับทางวิชาชีพ กรรมวิธีทางการค้า หรือให้ข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย

ข้อ 27

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของเจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28

การเริ่มใช้บังคับ

1. รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะแจ้งให้อีกฝ่ายทราบว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดโดยกฎหมายของรัฐนั้นเพื่อที่จะทำให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ความตกลงจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ได้แจ้งครั้งหลังนั้น
2. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้
 - (ก) ในประเทศนิวซีแลนด์
 - (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินได้ที่ได้รับโดยผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวซีแลนด์ ในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีนิวซีแลนด์อื่นๆ สำหรับปีเงินได้ใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลัง จากวันแรกของเดือนเมษายนถัดจากวันที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้
 - (ข) ในประเทศไทย
 - (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือส่งในหรือ หลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่ เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่ความตกลงนี้ มีผลบังคับใช้

ข้อ 29

การเลิกใช้

ความตกลงนี้จะยังคงมีผลบังคับใช้ตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐอาจยกเลิกความตกลงโดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านวิถีทางการทูตเพื่อขอยกเลิกในหรือหลังจากวันที่ 30 มิถุนายนของปีปฏิทินใดๆ ที่เริ่มต้นภายหลังจากความตกลงนี้มีผลบังคับใช้แล้วเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยผ่านวิถีทางการทูต ในกรณีเช่นว่านั้น ความตกลงนี้เป็นอันเลิกมีผลบังคับใช้

- (ก) ในประเทศนิวซีแลนด์

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินได้ที่ได้รับ โดยผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนิวซีแลนด์ ในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากปีที่มี การแจ้งการบอกเลิก
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีนิวซีแลนด์อื่น ๆ สำหรับปีเงินได้ใด ๆ ที่เริ่มต้นในหรือ หลังจากวันแรกของเดือนเมษายนถัดจากวันที่มีการแจ้งการบอกเลิก
- (จ) ในประเทศไทย
- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือส่งในหรือหลัง จากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่มีการแจ้งการบอกเลิก
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลา บัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่มีการแจ้ง การบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลได้ลงนามในความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ เมื่อวันที่..... ปีหนึ่งพันเก้าร้อย.....แห่งคริสต์ศักราช เป็น
ภาษาอังกฤษ

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐนิวซีแลนด์ตอน

สาโรจน์ ชวนะวิรัช
(สาโรจน์ ชวนะวิรัช)

แม็คคินนอน
(ดอน แม็คคินนอน)

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พิธีสาร

พิธีสารในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งประเทศนิวซีแลนด์เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ในการลงนามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศนิวซีแลนด์และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ได้ตกลงกันว่า บทบัญญัติดังต่อไปนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

หากประเทศไทยได้กำหนดเขตแดนภายในส่วนที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในส่วนของดอกเบี้ยและค่าสิทธิในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราที่ระบุตามวรรค 2 (ค) ของข้อ 11 หรือวรรค 2 (ข) ของข้อ 12 ในความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนใดๆ ในอนาคต ประเทศไทยจะต้องดำเนินเปิดการเจรจาประเทศนิวซีแลนด์เพื่อให้ได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกัน

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเวลลิงตัน ประเทศนิวซีแลนด์ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2541 เป็นภาษาอังกฤษ

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สาโรจน์ ชวนะวิรัช
(สาโรจน์ ชวนะวิรัช)

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐนิวซีแลนด์ดอน

แม็คคินนอน
(ดอน แม็คคินนอน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ